

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25392

гр. София, 29.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в закрито заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **6375** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК и § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по молба от 01.10.2024 година на ответника по делото - Директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител за изменение на Решение № 16810/13.09.2024 година, постановено по адм. дело № 6375/2023 година по описа на АССГ в частта за разноските.

Ответникът по жалбата е депозирал писмен отговор на 28.10.2024 година по молбата за изменение на решението в посока неоснователност на молбата.

Настоящият съдебен състав след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, а разгледана по същество основателна. Съображенията за това са следните:

Искането е на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК и § 2 от ДР на ДОПК, в законоустановения срок за изменение на Решение №16810/13.09.2024 г. постановено по дело № 6375 по описа за 2023 г. на АССГ в частта за разноските.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК /приложима по силата на препращащата норма на 144 АПК постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове, с които производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството.

При приключване на делото и в дадения от съда ход по същество процесуалния представител на ответника е направил възражение за прекомерност на разноските на

жалбоподателя.

Съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съобразно уважената част на жалбата. На ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл. 81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

С Решение №16810/13.09.2024 г., постановено по адм. д. № 6375/2023 г. по описа на АССГ е отменен Ревизионен акт /РА/ №Р-22221022001683-091-001/25.10.2022 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията, и Д. С. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение №260/24.02.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С., с който за данъчни периоди м. 02.2022 г. и м. 03.2022 г. е начислен допълнително ДДС в размер на 418 236,74 лв., на основание чл. 28, т. 2 и чл. 37, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 21 от Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС) и са определени лихви за просрочие в размер на 551,08 лв. С обжалваното решение директорът на дирекция ОДОП С. е осъден да заплати разноски по делото в размер на 39 823,60 лв.

Но тук следва да бъде обсъдено направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено в последното съдебно заседание от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата. Настоящият съдебен състав намира, че това възнаграждение, което се претендира от страна на жалбоподателя е прекомерно и същото следва да бъде редуцирано по реда на 161 от ДОПК, защото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, не са налице фактически обстоятелства, които да предполагат проучване на множество факти и обстоятелства, събиране на доказателства, извършване на различни процесуални действия и представяне на защита основана на анализ на множество доказателства. По делото са проведени три съдебни заседания. Назначената съдебно - счетоводна експертиза, е приета по делото без въпроси, видно от протокола от съдебното заседание. По делото не са събирани гласни доказателства. Устните състезания по делото са се развили в три съдебни заседания. Видно от протоколите на съдебните заседания от страна на процесуалния представител на жалбоподателя са положени минимални усилия,

които не предполагат завишен адвокатски хонорар.

Материалния интерес по делото е 418 787,82 лв. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в приложимата редакция за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес, възнагражденията при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв. са в размер на 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв. В настоящия случай дължимото възнаграждение съобразено с изложеното е в размер на 21 401,51 лв.

Съобразно представения списък с разноски по време на съдебното обжалване от страна на жалбоподателя е поискано присъждането на разноски за адвокатство възнаграждение и процесуално представителство в размер на 39 373,60 лв., заплатен депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 400 лв. и заплатена държавна такса в размер на 50 лв., общо 39 823,60 лв. Разноските са присъдени в посочения размер, без съда да обсъди възражението на ответника.

От изложеното се налага извода, че с постановеното съдебно решение е присъдено възнаграждение в полза на адвоката със 17 972,09 лв. повече от дължимото на основание Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В конкретния случай, договореното възнаграждение на адвоката е в размер на 39 373,60 лева и е прекомерно, като следва да бъде редуцирано по реда на чл. 161 от ДОПК, която норма на специалния ДОПК. Чл. 161 от ДОПК предоставя право на съда и при липса на искане от страната да присъди по-нисък размер на адвокатското възнаграждение, ако то е прекомерно и не съответства на фактическата и правната сложност/ аргумент от нормата на чл. 161, ал. 2 от ДОПК-при прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В съответствие с разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента, като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа.

С оглед на изложеното молбата за изменение на решението в частта за разноските е основателна и са налице основанията за изменение на решението в частта с разноските, като следва да бъдат присъдени разноски за адвокатство възнаграждение и процесуално представителство в размер на 21 401,51 лв., заплатен депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 400 лв. и заплатена държавна такса в размер на 50 лв., общо 21 851,51 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 248 ГПК, Административен съд-София-град

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ Решение № 16810/13.09.2024 година, постановено по адм. дело № 6375/2023 година по описа на АССГ, в частта за разноските, като:

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Д. Р. И.“, служебен номер от Национална агенция за приходите: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], П. офис център, ет. 4, съдебно-деловодни разноски в общ размер на 21 851,51 лева /двадесет и една хиляди осемстотин петдесет и един лева и 51 ст. /

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: